

Arrest

nr. 121 417 van 25 maart 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 30 november 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en voor Maatschappelijke Integratie van 16 oktober 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. De bestreden beslissing werd aan verzoeker betekend op 30 oktober 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesememorie.

Gelet op de beschikking van 19 februari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. COOREMAN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché A. LAGAE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 26 januari 2009 werd verzoeker in het bezit gesteld van een aankomstverklaring geldig tot 23 maart 2009.

Op 18 maart 2009 meldde verzoeker zich aan bij de dienst bevolking van de stad Gent om inlichtingen in te winnen over een voorgenomen samenlevingscontract met mevrouw C. S.

Op 17 februari 2010 meldde verzoeker zich aan bij de dienst bevolking van de stad Gent om inlichtingen in te winnen over een voorgenomen huwelijk met mevrouw C. D, die de Belgische nationaliteit bezit.

Op 9 juli 2010 verklaart verzoeker opnieuw het Rijk te zijn binnengekomen en werd hij in het bezit gesteld van een aankomstverklaring geldig tot 1 september 2010.

Op 5 oktober 2010 heeft verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet).

Op 24 juni 2011 verleende het parket van de procureur des Konings te Gent een negatief advies inzake het voorgenomen huwelijk met mevrouw C. D. en werd het huwelijk geweigerd door de ambtenaar van de burgerlijke stand.

Op 27 juli 2011 meldde verzoeker zich aan bij de dienst bevolking van de stad Gent in het kader van een voorgenomen wettelijke samenwoning met mevrouw C. D.

Op 1 september 2011 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie verzoekers aanvraag in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk en werd ten aanzien van verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) genomen. Deze beslissingen werden aan verzoeker betekend op 30 oktober 2011.

Op 13 oktober 2011 heeft verzoeker een verklaring van wettelijke samenwoning afgelegd met mevrouw C. D.

Op 16 november 2011 heeft verzoeker een tweede aanvraag ingediend om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 1 maart 2012 heeft verzoeker een aanvraag ingediend voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie als partner in het kader van een wettelijk geregistreerd partnerschap.

Op 30 mei 2012 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie verzoekers tweede aanvraag in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk.

Op 5 juni 2012 weigerde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en Maatschappelijke Integratie aan verzoeker het verblijf van meer dan drie maanden, met bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 16 oktober 2013 nam verweerder een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit is thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 31.05.2013 werd ingediend door:

[...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van burger van de Unie.

Artikel 40bis, §2 stelt: 'Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd: 2°: de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

Beide partner moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

(...)

f) ten aanzien van geen van beiden een beslissing werd genomen op grond van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek en dit voor de beslissing kracht van gewijsde heeft verkregen'.

Artikel 40ter stelt: 'De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft: de familieleden vermeld in artikel 40bis, §2, eerste lid 1° tot 3 die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen'.

Op 24 juni 2011 weigerde de ambtenaar van de burgerlijke stand de huwelijksaanvraag van betrokkenen.

Uit het dossier blijkt dat betrokkenen niet in beroep gingen tegen deze weigering. De beslissing heeft bijgevolg kracht van gewijsde verkregen.

Het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene en het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken. Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.

Wettelijke basis Art 7, § 1, 2° legaal verblijf in België verstreken.”

2. Over de ontvankelijkheid

Verweerder werpt in zijn nota met opmerkingen een exceptie op van niet ontvankelijkheid *ratione temporis*.

De Raad stelt op grond van de gegevens van het administratief dossier vast dat verzoeker op 30 oktober 2013 kennis nam van de bestreden beslissing.

Artikel 39/57 van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§1. De in artikel 39/2 bedoelde beroepen worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht.

(...)

§ 2. De in paragraaf 1 bepaalde beroepstermijnen beginnen te lopen :

(...)

3° wanneer de kennisgeving is gebeurd door afgifte tegen ontvangstbewijs, vanaf de eerste dag die volgt op de afgifte of de weigering tot ontvangst;

(...)

De vervaldag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervaldag verplaatst op de eerstvolgende werkdag.

Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag niet zijnde een zaterdag, zon- of feestdag.”

Conform de berekeningswijze die voorzien is in artikel 39/57, § 2, 3° van de vreemdelingenwet, was 29 november 2013 de laatste nuttige dag om tegen de bestreden beslissing een beroep in te stellen. Het verzoekschrift dat op 30 november 2013 aangetekend werd verzonden, is dan ook laattijdig.

De exceptie van niet ontvankelijkheid *ratione temporis* is gegrond.

Het beroep is niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig maart tweeduizend veertien door:

mevr. J. CAMU,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU